

Το άγχος της προσωρινής μονιμότητας

Γράφει ο Σπύρος Παπαστεφάνου

Το μεταναστευτικό σύστημα της Αυστραλίας, τις διαδικασίες του οποίου είναι υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν όλοι οι ξένοι υπήκοοι που επιθυμούν να γίνουν κάτοχοι μίας μόνιμης άδειας διαμονής στην χώρα μας, είναι σαθρό.

Αυτό παραδέχτηκε, η Ομοσπονδιακή Υπουργός Εσωτερικών, Clare O Neil, μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων των παρευρισκομένων δημοσιογράφων στην αίθουσα της Εθνικής Ένωσης Τύπου(National Press Club), την περασμένη Πέμπτη.

Και σαν μην ήταν αρκετό συμπλήρωσε με στόμφο ότι ως διαδικασία το σύστημα είναι αναποτελεσματικό, αργό, αρκετά πολύπλοκο και σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και άδικο.

Το να ακούς αυτές τις δηλώσεις από επίσημα χείλη, αυτά του καθ' ύλην αρμόδιου κυβερνητικού αξιωματούχου το 2023, είναι σοκαριστικό. Ακόμη περισσότερο όταν η μεταναστευτική πολιτική της Αυστραλίας θεωρείται ως ένας από τους πυλώνες οικονομικής της (και όχι μόνο) ανάπτυξης στο πλαίσιο μίας οικονομίας δυτικού τύπου.

Οι τρεις εξέχουσες προσωπικότητες (κυβερνητικοί αξιωματούχοι και μη) που ηγήθηκαν της ομάδας εργασίας χρειάστηκαν μόλις 7 μήνες για να εντοπίσουν τις αδυναμίες του συστήματος, προτείνοντας ταυτόχρονα ριζικές αλλαγές προκειμένου να επανακτήσει την αξιοπιστία και αποτελεσματικότητά του.

Μόλις επτά μήνες, όχι επτά χρόνια.

Τώρα για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, δύο μπορεί να είναι οι λόγοι μίας τέτοιας παραδοχής αποτυχίας.

Είτε τα πράγματα είναι όντως σε πολύ άσχημη κατάσταση και χρήζουν ριζικών αλλαγών ή τονίζουν τις αδυναμίες του συστήματος για να δικαιολογήσουν μία σειρά πρωτοβουλιών που θέλουν να επι-

βάλουν. Όπως και να έχει το θέμα, διαδικασίες που άπτονται μίας Εθνικής Πολιτικής, όπως αυτή του μεταναστευτικού, πρέπει να επικαιροποιούνται πιο συχνά. Η φρασεολογία σοκάρει.

Θέλουμε να προχωρήσουμε σε μία σειρά ριζικών μεταρρυθμίσεων προκειμένου να μην μεταλλαχθεί η Αυστραλία σε ένα κράτος προσωρινής μονιμότητας.

Δεν είμαι ειδικός του θέματος αλλά όλοι έχουμε κάποιο φίλο ή ζευγάρι που τυχάνει να βρίσκονται στην διαδικασία απόκτησης κάποιας από τις εκατό διαθέσιμες βίζες που θα τους επιτρέψει την μόνιμη παραμονή τους στην Αυστραλία.

Πέραν όλων των άλλων (αναφέρομαι στο οικονομικό κομμάτι της προσπάθειας) πάντοτε μου έκανε εντύπωση ο κυκεώνας δικαιολογητικών που έπρεπε να καταθέσουν παράλληλα με τις ενδιάμεσες μορφές βίζας – γέφυρας, καθώς επίσης και το είδος προτεινόμενων επαγγελμάτων προκειμένου να αποκτήσουν ένα συγκριτικό πλεονέκτημα στο μοριακό σύστημα αξιολόγησης.

Με αυτό το τρόπο το ισχύον σύστημα μετανάστευσης δημιούργησε μία δυσανάλογα μεγάλη δεξαμενή ανθρώπινου δυναμικού που βρίσκεται μόνιμως σε μία ενδιάμεση διαδικασία προσωρινής βίζας.

Οι μετανάστες στην Αυστραλία ενσωματώνουν μία διττή ιδιότητα.

Αποτελούν ένα ενεργό κομμάτι της οικονομίας μας, κάτι που το συνειδητοποιήσαμε κατά την διάρκεια της πανδημίας. Επιπλέον προσφέρουν μία λύση και στο δημογραφικό πρόβλημα της Αυστραλίας καθώς στην συντριπτική πλειοψηφία τους είναι νεαρά άτομα.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής. Για ποιο λόγο όλη αυτή η ταλαιπωρία σε μία εποχή παγκοσμιοποίησης που προϋποθέτει ελεύθερη μετακίνηση ανθρώπων, προϊόντων και οικονομικών πόρων.

Προφανώς διότι οι καιροί αλλάζουν και

το σύστημα μετανάστευσης πρέπει να λειτουργεί τρόπο τινά ως φίλτρο. Θέλουμε τους καλύτερους, τους νεότερους και επαγγελματικά καλύτερα καταρτισμένους. Δεν φαίνεται να το καταφέραμε.

Η αναθεωρητική έκθεση καταρρίπτει και τον μύθο ότι τα πιο φωτεινά μυαλά των ξένων φοιτητών παραμένουν στην Αυστραλία. Δεν το κάνουν διότι πολύ συχνά βρίσκονται στην δυσάρεστη θέση να κάνουν δουλειές πολύ κατώτερες των δυνατοτήτων τους.

Μία από τις προτεινόμενες αλλαγές έχει να κάνει με το οικονομικό κίνητρο. Αναπροσαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου μισθού από τον εργοδότη(sponsor) στον ειδικευμένο μετανάστη, που τα τελευταία δέκα χρόνια βρίσκεται στάσιμος στα \$53.900.

Κατάργηση της περιβόητης λίστας προτεινόμενων επαγγελμάτων. Θεωρείται ότι πρέπει να επικαιροποιηθεί (μετά από 20 χρόνια) προσθέτοντας επαγγέλματα ειδικά στο τομέα της τεχνολογίας.

Υπάρχει διάχυτη η εντύπωση ότι τα προτεινόμενα επαγγέλματα στην πλειοψηφία τους έχουν να κάνουν με τον τομέα εστίασης, όπου το εργατικό δυναμικό δεν πληρώνεται και με τους καλύτερους όρους διατηρώντας τα ημερομίσθια του κλάδου σε χαμηλά επίπεδα.

Τέλος η έκθεση θεωρεί ότι μπορούμε να κάνουμε πολλά περισσότερα και στο τομέα των διακρατικών συμφωνιών ιδιαίτερα με τα κράτη της ευρύτερης περιοχής μας.

Η αλήθεια είναι ότι έχουν επανειλημμένα εντοπισθεί αδυναμίες του μεταναστευτικού συστήματος της Αυστραλίας. Δεν είναι κάτι καινούργιο. Αυτό που διαφοροποιεί τις προτάσεις της ομάδας αξιολόγησης είναι η φρασεολογία που χρησιμοποιήθηκε με μία επείγουσα ανάγκη για άμεσες και ριζικές αλλαγές του συστήματος.

Το ισχύον σύστημα μετανάστευσης δημιούργησε μία δυσανάλογα μεγάλη δεξαμενή ανθρώπινου δυναμικού που βρίσκεται μόνιμως σε μία ενδιάμεση διαδικασία προσωρινής βίζας.